

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Szigethy György ügyvéd által képviselt felperesnek a Kormányhivatala (mint a Közigazgatási Hivatala jogutóda) alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében dr. Papp Sándor ügyvéd által képviselt beavatkozott a Fővárosi Bíróság a 2009. november 9. napján kelt 5.K.31.810/2008/29. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 30. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 5.K.31.810/2008/29. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesi beavatkozónak 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A hrsz. alatti ingatlan tulajdonosa (alperesi beavatkozó) 2007. március 10-én előterjesztett kérelmére a Jegyzője a 2007. július 6. napján kelt I/630/22/2007. számú határozatában sportklub építésére az építési engedélyt feltételekkel megadta, figyelembe véve - többek között - a közlekedési szakhatóság és az illetékes tűzoltóság szakhatósági hozzájárulásában foglaltakat. Az elsőfokú határozat ellen a szám alatti, hrsz-ú ingatlan haszonélvezője (felperes) nyújtott be fellebbezést. Az eljáró alperesi jogelőd a 2007. december 27. napján kelt 81-3170/5/2007. számú határozatában az elsőfokú határozatot kiegészítette a Nemzeti Közlekedési Hatóság 4581/2/2007.KAF számú szakhatósági állásfoglalásában foglaltakkal, egyebekben az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

A felperes keresetében vitatta az építési dokumentáció adatainak helytállóságát, elbírálhatóságát; az épület megközelíthetőségét. Állította, hogy az E-0 tervlapon a tűzoltóautó felvonulási útjaként jelölt út az Önkormányzat Képviselőtestülete 17/2006.(IV.6.) rendelete II. fejezet 11. pont 2. pontja szerint csak gyalogos sétányként működhet, az út maga a tervezett épülettel kapcsolatban nem áll, így az az épület tűzoltóautóval való megközelítésére alkalmatlan. Hivatkozott arra is, hogy a tervezett gyalogút-tűzoltófelvonulási út a telke "farmezsgyéje" közelében helyezkedik el, annak megépítése miatt telke zajosabbá, szennyezettebbé, ezáltal értéktelenebbé válik. Kérte ingatlana értékének megóvását.

Az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványára igazságügyi szakértőt rendelt ki, aki szakvéleményét közlekedési, útügyi kérdésekben terjesztette elő.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az építkezéssel érintett ingatlannal szomszédos ingatlan haszonélvezőjének (felperesnek) a keresetőségi joga nem korlátlan, az - figyelemmel a felperesi ingatlan és a létesítendő sportklub közötti nagy távolságra - kizárólag a felperesi ingatlan mellett létesíteni tervezett gyalogút-tűzoltófelvonulási úttal kapcsolatos kifogások körében áll fenn, különösen, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a sportklub megépítése mely jogát sérti, illetőleg ingatlana használatában milyen módon akadályozza vagy korlátozza. Utalt arra is, hogy az út, illetőleg az épület megközelíthetőségével kapcsolatos kifogások időelőttiék, azok a használatbavételi engedélyezési eljárásban vizsgálándók. A felperesi kompetencián kívül esőnek tekintette a utca -utca kereszteződésében lévő összekötő út (hrsz-ú területek) gépjárművel történő használata alkalmasságának vizsgálatát, tekintve, hogy ez a terület nincs közvetlen kapcsolatban a felperesi ingatlannal. Polgárjogi kérdésnek, és ezáltal a közigazgatási per kereteit meghaladónak minősítette a felperesi ingatlan vélelmezett értékcsökkenését. A kirendelt szakértő véleményét aggálytalannak, ellentmondásmentesnek találta és a hatósági megállapításokat alátámasztóként fogadta el, ezért mellőzte a felperes új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Felülvizsgálati kérelmében - tartalma szerint - a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206.§ (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott. Állította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy megítélése szempontjából releváns tényeket nem tárta fel, így azokat nem is értékelte, a megállapított tényekből téves következtetéseket vont le; tévedett a keresetőségi jog terjedelmét illetően;

indokolatlanul mellőzte a tervdokumentáció hiányosságaira vonatkozó kifogásainak vizsgálatát, a beszerzett szakértői véleményt helytelenül fogadta el ítélezése alapjául. A keresetösségi jog kérdéskörében hivatkozott a Közigazgatási-Gazdasági Döntvénytár 2005.87. számú eseti döntésére is. Álláspontja szerint az igazságügyi építési szakértő kirendelése nem lett volna mellőzhető, mert az általa felvetett kifogások szélesebb körű bizonyítást tettek indokolttá, de a bíróság a kompetenciával nem rendelkező szakértő kirendelésével ezt törvénysértően akadályozta meg. Utalt arra, hogy a beszerzett szakértői véleményt az ítélezés alapjául nem lehetett volna elfogadni, mert a szakértő csak útügyi kérdésekben foglalt állást, az alperesi határozat helyességét nem vizsgálta, téves jogszabályi rendelkezéseket alkalmazott, a felek jelenléte nélkül tartott helyszíni szemlét, nem tárta fel az ügy megítélése szempontjából releváns tényeket (pl.: a felperesével határos ingatlanrészt nem mutatta be). Súlyos tévedésnek tekintette, hogy a szakértő nem az engedélykérelem, hanem a tényleges helyzet megfelelőségét vizsgálta, és félreérthetően definiálta a hrsz-ú ingatlan megközelíthetőségét. Rámutatott arra, hogy mindenki (így a hatóság, a szakhatóság, a szakértő, és a bíróság is) más-más útvonal tűzoltósági használatra való alkalmasságát vizsgálta, mely az adatok valóságtartalmát is megkérdőjelezi. Nem fogadta el, hogy a sportlétesítmény megközelíthetősége csak a használatbavételi engedélyezési eljárás része, mivel ezt a 45/1997.(XII.29.) KTM rendelet 5.§ g) pontja alapján az építési tervdokumentációnak tartalmaznia kell. Álláspontja szerint a terveknek az országos és helyi építési előírásokat is be kell tartania. Tévedésnek tartotta, hogy a bíróság az alperes és az elsőfokú bíróság álláspontját figyelembe véve és nem saját meggyőződése szerint minősítette a szakértői véleményt aggálytalannak és ezért utasította el a bizonyítási indítványát.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereset minden elemére kiterjedő indokolást adott, az ügy elbírálása szempontjából releváns tényeket feltárta és a jogi következtetési helytállóak és megalapozottak voltak. Indokoltnak tekintette a felperes keresetösségi jogának korlátozását. Álláspontja szerint a jogi képviselővel eljáró felperes nem jelölt meg olyan konkrét jogszabályhelyet, amely a támadott bírósági ítélet megsértett.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Egyetértett azzal, hogy a felperes keresetösségi joga korlátozott volt, és utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen és megalapozottan utasította el a felperes megalapozatlan keresetét.

Az alperes személyében a felülvizsgálati eljárás során jogszabályon alapuló jogutódlás következett be, melyet a Legfelsőbb Bíróság a 10. és 10-I. számú végzésében állapított meg.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság eljárása során nem sértette meg a bizonyítás szabályait, a jogerős ítélet ez okból nem sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését.

Az elsőfokú bíróság indokoltan vizsgálta a felperesnek, mint az építkezéssel szomszédos ingatlan haszonélvezőjének kereshetőségi jogát, tekintettel arra, hogy a kereshetőségi jog egy igényérvényesítési jogosultság, amely azt határozza meg, hogy a perbeli alanyi jog a konkrét felperest megilleti-e, és a felperes jogszerűen tart-e igényt a keresetben megjelölt érdekeinek védelmére. Tekintettel arra, hogy a kereshetőségi jogot jogviszony (érdekeltség) vagy a törvényi (jogszabályi) felhatalmazás alapozhatja meg, a jogi érdeksérelmet, az ügyben való közvetlen érintettséget a felperesnek kell bizonyítania, ugyanakkor a jogi érintettség közvetett nem lehet, annak a fél szempontjából közvetlenül kell jelentkeznie.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes előadása és a fennálló körülmények, így különösen a felperesi ingatlan (épület) és a tervezett épület közötti jelentős távolság a felperes közvetlen érdeksérelmét csak a felperesi ingatlan hátsó határmezsgyéje mellett megépíteni tervezett gyalogút-tűzoltósági felvonulási út tekintetében igazolja, ennél tágabb körben azonban nem. A felperes építési előírásokkal kapcsolatos kifogásai az épület elhelyezkedésével, terjedelmével és megközelíthetőségével kapcsolatosak voltak, melyek csak a felperesi ingatlan és beavatkozói épület, vagy a két épület fennálló közelsége esetén eredményezne közvetlen hatást, nagy távolságból azonban nem, így a további kifogások körében a felperes közvetlen érdeksérelme hiányában a vizsgálódás szükségtelen volt.

Arra is tényyszerűen utalt az elsőfokú bíróság, hogy az ingatlan esetleges értékvesztése polgári jogi igény, annak tényleges fennállása sem befolyásolja a közigazgatási határozatok jogszerűségét, így az ezzel kapcsolatos érvek irrelevánsak.

A felperesnek a tervektől eltérő, jövőbeni úthasználatról való félelme szintén nem alapozhatja meg a vizsgált közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését, mert az építési engedélyezés a benyújtott tervek jogszerűségéről szóló állásfoglalás, az esetleges változtatásokra csak újabb engedélyt követően kerülhet sor, amely engedélyezés tekintetében ismételten biztosított a bírósági kontroll, így e felvetés vizsgálata idő előtti.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetösszeírás jogát **helyesen állapította meg**, a felperes érdekeltségi körén kívül eső kérdésekben való eljárás és bizonyítás mellőzése, a felperes által előadott kifogásokról való érdemi állásfoglalás elmaradása nem jogsértő. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálat során - a felülvizsgálati kérelem keretein belül - is tekintettel volt a keresetösszeírás jog terjedelmére, ezért érdemben nem foglalkozott azon felülvizsgálati kifogásokkal, melyek a tervdokumentáció hiányosságára, az ingatlan Kecse utca-Seregély utca kereszteződéséből való megközelíthetőségére, más szakképesítéssel rendelkező szakértő kirendelésére vonatkoztak, és egyéb szakkérdésekre vonatkoztak.

A felperes keresetösszeírás jogához kellett igazítani a lefolytatott bizonyítási eljárást, ezért indokolt volt, hogy az elsőfokú bíróság ügyvéti, közlekedési szakértőt rendelt ki a perben és csak azon kérdésekre korlátozta a szakértő feladatát, melyek kompetenciájába tartoztak.

A felperes a kirendelt szakértői vélemény értékelésének, ezzel a perbeli bizonyítás eredményének felülbírálatát kérte a Legfelsőbb Bíróságtól. A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati ügyekben követett töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelésébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak kivételes esetben kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt, iratellenes, vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz.

A szakértő az építkezés helyszínén szemlét tartott, az ott tapasztaltak, valamint a tervdokumentáció alapján és a szakhatósági állásfoglalásokat is áttekintve adta meg egyértelmű és a hatósági megállapításokat alátámasztó, azokkal összhangban álló véleményét. A szakértőnek nem volt feladata a felperes értesítése, ennek az ügy megítélése szempontjából jelentősége sem volt, a felperesi ingatlan elhelyezkedésére vonatkozó adatok rendelkezésre álltak, azt külön nem kellett bemutatnia, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el a szakvéleményben foglaltakat. A Legfelsőbb Bíróság a bizonyítás adatainak felülmérlegelésére indokot nem látott, tekintettel arra, hogy a szakértő véleményét részletesen kifejtette, az alkalmazott jogszabályokat megjelölte. A

rendelkezésre álló szakhatósági állásfoglalások és szakvélemény egybehangzóságára figyelemmel szükségtelen volt a perben újabb szakértő kirendelése.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás során a jogerős ítélet és nem a közigazgatási határozat törvényességét vizsgálja, és a bíróság nem a közigazgatási hatóság eljárásának jogszerűségéről foglal állást, ezért a felülvizsgálati eljárásban érdemi elbírálásra nem kerülhet a közigazgatási szerv eljárását érintő kifogás.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés alapján köteles megfizetni az alperesnek és az alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit. A Legfelsőbb Bíróság mind az alperes, mind az alperesi beavatkozó perköltségének megállapításánál a kifejtett munkával arányban álló munkadíjat állapította meg, és ezért nem fogadta el az alperes eltúlzott költségigényét.

Budapest, 2011. február 2.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincsó sk. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor sk. bíró

Dr. Tóth